

Плъвенски Известия

„Съвътлиана на земите
матка носителка на земите
дълго тя владей, м
Плъвенъ ий-голь-
за; тамъ,
нъмей“.

В. „Плъвенски Известия“
излизат ПЕРИОДИЧЕСКИ.

Цѣна:

За 50 броя 4 лева, за 10 броя 1
а за странство се прибава
скитъ разноски.

Единъ брой 10 стотинки.

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ ВѢСНИКЪ

„Тамъ едът оралата сж
съвътливи, а саблите ръждиви и на-
рода и царя сж щастливи“.

Всичко,

Що се отнася до вѣстника, се адресира:
до редакторъ-стопанина му въ
гр. Плъвенъ.

Неплатени писма не се приематъ. Ръко-
писи назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 10 стотинки на дума за I-ва страница, по
3 ст. за IV-та, а за приставските, по особен
споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

Акционерно Търговско Дружество
„СИЛА“.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 269

Акционерното Търговско Дружество „Сила“, извѣстява на г. г. акционерите си, че свиканото за 5 април г. общо годишно събрание не се състои, понеже нѣма депозиранъ изискуемия се отъ чл. 60 отъ устава капиталъ и съгласно забѣлѣжката подъ сѫщия членъ то се отложи за 19 мартъ т. г. когато ще се състои при колкото капиталъ има депозирантъ.

За разглеждане въпроси оставатъ сѫщите обявени въ обявленето № 195 отъ т. г. публикувано въ брой 64 на мѣстния вѣстникъ „Плѣвенски Извѣстия“.

Нови депозирания на акций ще се приематъ всѣки присъственъ денъ въ канцелариата на дружеството и най късно до 18 мартъ 5 часа слѣдъ обѣдъ.

гр. Плѣвенъ, 7 мартъ 1906 г.

Отъ управление.

ПРОДАВА СЕ КЪЩА находяща се между

двѣ улици въ центра на града съ два двора и една градина. Общо квадратно пространство на двора, на градината, къщата, кухнята и яхъра около 1600 кв. метра.

За споразумѣніе, моля да се отправитъ до менъ.

Моисъ Иосифовъ.

1—3

Обявление

Продавамъ новъ велосипедъ система „Ориентъ“ № 2. За споразумѣніе при Хр. Н. Чобановъ Плѣвенъ.

1—3

БАНКЕРСКАТА КАНТОРА

на
Н. Д. КОВАЧЕВЪ

Въ София

ул. „Ломска“, 8, задъ църквата „Св. Спасъ“.

Купува изпълнителни листове и полици; продава и лозове отъ Софийската класна лотария.

3—20

ВАЖНО ЗА — ВОДИЧНИЧАРИТЪ

Продавамъ една машина (цилиндра, дърмондийка). Нова, употребявана само 25 дена, за подсъване на жито и други храни, съ намалена пънка.

Споразумение при **Александъ Кирчевъ — Плѣвенъ.** 2—3

† Маринъ Дриновъ.

Когато прѣди нѣколко дена отъ Харковъ пристигна трѣвожното известие за тежкото заболяване на Маринъ Дриновъ, на никой не се искаше да вѣрва, че то ще бѫде катастрофално. Обаче, неумолимата смърть не държи смѣтка за хорското настроение и тя взема живота на тоя, който игра такава важна и първа роля по дух внато възраждане на българския народъ.

Роденъ прѣзъ 1838 година въ Панагюрище, той напусналъ България прѣзъ юношеския си години и отишълъ въ Русия, кждѣто завършилъ висшето си образование въ историческия факултетъ въ Москва, а послѣ билъ назначенъ за професоръ по славянската история въ Харковския университетъ, на която катедра го свари и неумолимата смърть.

Покойния е прѣкаралъ цѣлия си животъ вънъ отъ своето отечество, но го далъ въ служба на него, защото България за своята история дължи твърдѣ много на просвѣтения трудъ на знаменития покойникъ. Въ епохата, когато той захваналъ своята дѣятелностъ, за народа, не се знаеше нищо: притиснатъ отъ двойно, духовно и политическо робство; изгубенъ подъ мжките на дълги столѣтия; забравилъ минадото си и нѣмащъ съзнание за своята мощь — той бѣше неизвѣстъ за чуждия свѣтъ, който и не подозираше, че балканитѣ се населяватъ отъ една нация съ свое мяжло и история, която е

дала на славянското писмеността и просвещението. Съ раздирането на тежката завѣса, която покрише неговото мивало, се зае Маринъ Дриновъ. Полего бѣше трудно, обрасло съ тѣрне и бодили, ала младия работникъ бѣ въоръженъ съ енергия и любовь и не го плашеха трудностите. Той прѣдприель нѣколко научни обиколки до италия, кждѣто въ Римската библиотека диреше материали за свѣтлина, която искаше да пръсне върху непригледаното минало на българския народъ. Многобройнитѣ му статии и трудове по българската история обѣрнаха вниманието на ученицѣ, които до тогава или нищо, или съвсѣмъ малко знаеха за нея. Методично и съ упоренъ трудъ, той събираше въ продължение на дълги години разхврълениетѣ прѣзъ разни врѣмена бѣлѣжки, които подреди систематично, за да ни даде това, което днесъ имаме.

Не бѣше само историята, която занимаваше неговото сѫщество. Той служеше върно на народната кауза. Услугите и помощите, които е правилъ на младите ни сънародници, които сж отивали въ русия да дирятъ образоването си; ходатайствата му за отпускане на църковни утвари въ много общини на отечеството, както и инициативата му за създаванието на книжовното дружество, което имаше за прѣка цѣль просвѣщението на народа — свидѣтелствуватъ за любовеобилната му душа и безлористънъ патриотизъмъ. Желающъ да види своята родина възродена, веднага слѣдъ освобождението той стана първия министъ на народното просвѣщението, като положи всичките си познания, за да му даде една организация, която трѣбаше отъ скоро врѣме да засѣгне по широките народни маси. Видѣлъ, че това за което се е трудилъ, се усъществи; доволенъ отъ своята дѣятелностъ, той се отегли пакъ въ Харковъ на любимата си катедра, на която служи съ юношеско увлечение и въ дѣлбоките си старини.

Маринъ Дриновъ е великанъ и по скромността, съ която се отличаваше. Той никога не вдигаше

шумъ около личността си; уединението и тишината бѣха отличителната черта на живота му, който оставя свѣтли спомени за грядущето. Рѣдко българина, като е проливалъ сълзи за заслужили дѣйци, е могълъ отъ глѣбините на душата си да каже: *ти живѣтъ само за менъ, почивай, Богъ даетъ прости, и азъ на въчни времена ще те помни.* Смъртъта на Дринова, заедно съ сълзите, извика и това душевно изливане, което се дава само на безкористните, велики и свѣтлите дѣятели. А той е единъ отъ тѣхъ.

Никой българинъ колкото него не е хвърлилъ съ критическо-историческите си издирвания толкова свѣтлина върху вай тѣмните въпроси на нашето минало, той е единствения, който е открилъ източниците за българската история, като е издирилъ и описанъ всичко, що е намѣрилъ въ италианските библиотеки, архиви и филологически списания. Той се е появилъ като историкъ въ кипежа на борбата ни съ гръцкото духовенство за църковната ни самостоятелност. По инициативата на покойния се съставя книжовно дружество въ Браила, което издава „Периодическо списание“. Егдѣлнитѣ исторически книги, написани отъ него сж слѣднитѣ:

1) Исторически прѣгледъ на българската църква отъ самото и начало и до днесъ; 2) Прѣгледъ върху произходътъ на българския народъ и начало на българската история; 3) Заселване на балкански полуостровъ отъ славяните; 4) Южнитѣ славяни и Византия въ X вѣкъ.

Покойния М. Дриновъ е забѣлѣжителенъ още и по многото си трудове за нашата писменост и народнитѣ ни пѣсни, както и по участието си въ учрежданието на нашия правописъ.

Да той е възворилъ единъ сговоръ между етимологическия и фонетическия правописъ. Слѣдъ освобождението прѣзъ врѣме на руското управление въ България (отъ 13 юни 1878 до 16 април 1879), той е билъ помощникъ на князъ Дондуковъ — Корсаковъ по просвѣщението. Отъ него сж изра-

ботени първите закони на нашето народно просвещение, които и днес са валидни.

Завчера е отпътувала специална депутация, състояща от г. г. министра Шишманов и професорите: Златарски, Агура и Милетич, за да присъствуват при погребението на знаменития историк Марин Дринов.

Миръ на прахът му и въчна память.
в. С. С.

СОЦИОЛОГИЯ.

1). За правата. — Правото ви, това сте вий, това е живота ви, свободата ви.

Няма ли право всички от вас да упражнява и развива безпрепятствено тълесните си и умственни способности, за да удовлетвори нуждите си и подобри положението си?

Може ли нѣкой справедливо да държи нѣкого въ невежество и мизерия, въ лишения и унижения, когато усилията на това лице да се изтръгне от тѣзи нещастия не врѣдят никому, или врѣдят само на тѣзи, които базират благосъстоянието си върху несправедливостта?

Всички трѣбва да живѣте, всички трѣбва да се ползвате отъ законната свобода на дѣйствие, за да постигнатъ цѣлта си, като непрѣрывно се развивате и усъвършенствувате. Слѣдователно, трѣбва взаимно да почитате правата си, а това е началото на длѣжността, правдата.

Казахъ ви, че правото ви, то сте вий, живота ви, свободата ви.

Примитивния и радикаленъ елементъ на правото е той, че то е неочуждаемо. Може ли нѣкой

нѣкога да си е въобразилъ, че може да отчуви си, да даде себе си други му, да стане въко-му собственность? Человѣкъ може, и трѣбва по нѣкога да умре за брата си, но не може да прѣобрази брата си на себе си, нито да прѣврне себе си на брата си.

Правото на самосахранение, или правото да живѣемъ, имолицира правото ни върху всичко това, което е необходимо за живота.

Огъ тукъ слѣдва, че правото неразрывно свързано съ свободата, се смѣва съ нея когато го упражнявамъ.

И така, свободата е право и правото е свобода.

Безъ правото и свободата изчезва общественния редъ.

Правото е запазителния принципъ на личността, то е неговъ законъ. Правото може да се изнасили, но то вѣчно ще рекламира противъ насилика си,

Каквото и да е происходението на едно человѣческо сдружение, всички неговъ членъ внасятъ общество правото си, тъй както азъ по-горѣ го обясняхъ, и го запазва неизмѣнно; въщо правото, азъ пакъ го повтарямъ, не може нито да се изгуби, нито да се отчуви; а сборътъ на тѣзи равни права образува правото на народа, социалното право.

Народътъ има прочее, като личността, право да живѣе, право да се самозапазва и право свободно да се развива.

Народътъ не се дѣли на класи, той не създава привилегии, той делигира службите; той повѣрява тѣзи служби на тогова, нази — на оногова; като ги натоварва да изпълняватъ рѣшенията му, които е наредилъ за общо благо споредъ приетите отъ него форми, които всѣкога може да видоизмѣни, допълни или отмѣни. Слѣдователно, който дрѣзне да каже, че е вашъ госпо-

даръ, отговорете: не. Не се оставайте да ви огнетяватъ хората на насилието, нито да ви лѫжатъ тѣзи, които се стараятъ да ви потопятъ въ мракъ, невежество и оглуяване, защо се съществуващо каза: „на народа липса свѣтлина и разумъ, за това самъ не може да ръководи сѫдбините си“.

Правото ви, напротивъ, ещо никой да не може да ви налага закони по кефа си, че законите произтичатъ само отъ васъ, че онзи комуто сте повѣрили публичната власт упражнява една отмѣнена длѣжностъ, той е вашъ слуга, а нищо повече.

(Слѣдва) Sieyès.

помрѣдана отъ мястото си даже въкъ бѣха и съ шапки, туй направи лошо впечатление.

„Хубава си татковино“, „Линей нашето поколение“, „Китка отъ Бѣлг. пѣсни“ се изпълниха съ голѣмо чувство, съгласие и точностъ и съ туй даде възможностъ на плѣвенци да чуятъ единъ добрѣ подготвенъ хоръ, къкъто отъ дѣлги години не съ слушали и бѣха жедни да чуятъ.

Нѣма освѣнѣ да настърдимъ младите дебютанти и дебютанти, както и тѣхния способъ управителъ съ годѣмото усърдие съ което се постараха да изпълнятъ такива хубави парчета.

Мандолинниятъ оркестъ изпълни три музикали парчета: Валсъ, Мазурка и Шуми Марица. Номерата се изпълниха прѣвъходно съ съвсемъ не забѣлѣзани малки грѣшки, важното и на прѣвъ поглѣдъ на което трѣбаше да се обврне внимание бѣше, че въ този оркестъ влизаха хора, които не бѣха изпитани атисти а почти съ изключение на нѣкои, бѣха ученици. Важното е че тѣзи, които имаха притенция за свирение по мандолина не взеха участие а пѣкъ на танците бѣха на първо място.

Едно прѣкрасно соло отъ Бетховенъ изпълнено на цигулка отъ г-нъ Караджиевъ биде прѣдадено съ нужната техника и единство при такива сложни композиции каквито сѫ на Бетховенъ.

Г-нъ Караджиевъ съ своите артистични достойнства да схваща всѣка музика и даже на прѣвъ поглѣдъ принесе голѣма заслуга като дерижира всички, които взеха участие въ музикалния отдѣлъ.

Обаче, този истински талантъ на г-нъ Караджиевъ да даде възможностъ на публиката да го прѣцѣни и въ соловото парче което изпълни, като се постара ако

вѣкъ, съ тѣхната свѣткавична бѣзина, съ електрическия телеграфъ и разговарянето на пространства, отстоящи много версти една отъ други далечъ, далечъ съ телефонъ.

Първобитната човѣкъ, както се той намира въ вѣко само острови на Австралия, въ вжъръшността на Африка и не многото други части на земното кѣлбо, се явява, по отношение къмъ „врѣмето“, въ истинската смисъл на „човѣкъ на минутата има момента“. Въ най-ранната степенъ на това състояние човѣкъ добива съ храна съ такива срѣдства само, които не изискватъ прѣдварителна грижа и трудъ, а се доставятъ тутаки прѣди употребъ: ловене и събиране; затова той се храни прѣимущество съ диви плодове, съ риба, дивечъ, раци, червей и пр. Случи ли такъвъ ловъ — той изядва голѣмо количество храна, като че ли запасъ на бѫдещъ гладъ; нѣма ли, не намѣри ли нищо — гладува или залавя, вдава се на човѣкояд-

ПОДЛИСТИНИКЪ.

Професоръ И. И. Янжуль.

„Изъ психологията на народите“. (Економическото значение на „врѣмето“ и „пространството“).

Прѣводъ отъ руски.

Sein und Werden im Raum und Zeit. Wirtschaftliche Studien Von Emanuel Hermann.

Обсѫдданието въпросътъ, относящи се до значението на „врѣмето“ и „пространството“, до сега е влизало изключително въ областта на философията, или нѣйната отрасълъ, която отъ врѣмето на Канта получила названието „трансцендентна естетика“, а сега се слива понѣкога съ названието „физиологическа психология“^{*)}) Тази тема — твърдѣ стара, слѣдова-

^{*)} Виж. по този въпросъ статията на д-ръ Kanner' а въ списанието „Das Handels-Museum“, Wien. 1889, № 44.

телно, въ философията — се явява, обаче, като нова въ народното стопанство. Человѣкъ неможе нищо да съзнае вънъ отъ „врѣмето“ и „пространството“, — учи ни философията; но също тѣй той неможе, най-сетиѣ, да свѣрши каква да е стопанска работа иначе, освенъ при това само условие. „Врѣмето“ и „пространството“ се явяватъ такива моменти, съ които е свѣрзана и въ тѣхъ намира своето изражение цѣлия економически животъ на човѣка. Различието между тѣхъ, въ едно или друго направление, създадено отъ степенъта на културното и стопанствено развитие, а понѣкога и, може би, и етнографическата особеностъ, — тури рѣзка граница, както между хората отъ различнѣ народности, тѣй и въ единъ и сѫщи народъ, но за разни периоди отъ сѫществуващо му. Когато, напримѣръ, прѣдѣтъ на днешнитѣ англичани или французи били звѣроловци и кога заседнали и се заловили съ земедѣлие, то разбира се, тѣ съ-

вършено друго яче въ свойъ стопанствени изисквания (нужди) сѫсе отнасяли къмъ „врѣмето“ и „пространството“, отколкото сегашните потомци. Както въ него врѣме за успѣха на звѣроловния поминъ се изиквало много мили празни пространства отъ земя, на селени съ дивечи и звѣрове, тѣй и въ наше врѣме достатъчно е, казватъ, единъ акръ, даже и по малко земя отъ зеленчучна градина, въ околностите на Лондонъ и Парижъ, за да се прѣхрани цѣлото съмейство на работника, и, вѣроятно, по-лесно и по-сигурно, отколкото многото мило отъ сѫщата тая земя би доставила храна на отдалечения му прѣдѣлъ. А разликата въ отношение къмъ „врѣмето“, въ разните периоди на историята, е още по-ясна и по-поразителна, та не изиска и обяснения. Даже образованието човѣкъ, отъ който и да е вѣкъ назадъ, едва ли би могълъ да разбере и повѣрва на бѣрзите успѣхи въ съобщенията между хората въ края на XIX-и

и да дебютираше няя вечеръ предаде своя номеръ съ чувство и довкостъ за което биде справедливо възнаграденъ отъ силнитѣ френетически ржкоплѣскания и повикване отъ публиката на бисъ за да повтори сѫщото.

Всичко бѣ изпълнено съ големо старание и усърдие и даде едно редко удоволствие за гражданитѣ, а самата публика бѣ пъстра и най отбрана.

За не излишно считаме да спомѣнемъ колкото пѫти сме присъствали на такива вечеринки въ Плѣвенъ, забѣлѣзали сме, че се изпълняватъ почти всѣ едни и сѫщи банални музикални парчета, понеже вкусътъ на публиката се е много изтѣнчилъ, желателно е г-да устроителитѣ да ни даватъ нѣщо по хубаво и по художествено. Имено тази вечеръ останахме твърдѣ доволни.

Танцитѣ бѣха твърдѣ приятни и продължиха до 4 часа сутринта. Чистия приходъ е около 180 л.

Ний поздравляваме всички които вземаха благородната инициатива, така и на Плѣвенскиятѣ граждани за гдѣто дариха лепата си. Като искаме да вѣрваме, че и за вѣждаше тѣ ще поддържатъ подобни инициативи.

Le rouge.

ХРОНИКА.

— Отъ днешния брой въ вѣстника си почваме отпечатванието въ подлистникъ побългарената цѣнна и крайно поучителна книжка на извѣстния руски професоръ — академикъ по политическата економия въ С.-Петербургъ, Господинъ И. И. Иижуъль подъ насловъ „*Изъ психологията на народите*“. Обрѣщаме вниманието на читалигъ си, върху тоя интересенъ подлистникъ.

сво, макаръ че послѣдното може да цѣвти и при пълно изобилие на храна. За запасъ за вѣждаше „човѣкътъ на минутата“, първобитниятъ човѣкъ, обикновено не се грижи. Като правило, за него не сѫществува ни минжло, ни бждаше, и само едно настояще. Затова, като си помисли за храна, дивакътъ прѣди всичко, мисли за удовлетворение апетита си само въ тоя часъ, въ това врѣме сир. въ момента. Новозеландскиятъ рибаръ покрива частъ отъ лодката си съ глина, запалва огнь и незабавно изядя полусурова рибата, която той хваналъ, безъ да занесе нѣщо въ домътъ си; голѣмиятъ гладъ и голѣмото лакомство, по такъвъ начинъ се изеждатъ. „Ядението напр. за американецъ — дивакъ е сѫщо — пише единъ мисионеръ — каквото пиенето за пияницата въ Европа. Тѣзи винаги жълни души биха умрѣли за чашка съ малвазия (вино отъ о-въ Малвазия, прѣв.) а диваците — за кѣсъ месо; тѣ само за това говорятъ: първи-

— Съобщаватъ ни, че учигеля Б. Ангеловъ въ врѣме на изпълнение на музикалния отдѣлъ на вечеринката дадена на 4-и того за въ полза на фонда по постройка на учителски санаториумъ, билъ се присминалъ на всичко и съ това смущавалъ публиката щото самъ той станалъ за приемъхъ. Ако туй е вѣрно, въ което ни най-малко не се съмняваме защото го познаваме ѩо за търтей е то заслужава прѣърѣние отъ своите колеги и единъ денъ ако изпадне въ този санаториумъ, което е възможно, позорно да бѫде изпъденъ.

— Комисията по урѣжданието дадената на 4 и того музикално-танцовална вечеринка, изказва своята благодарность на всички г-ди и г-да не учители, които вземаха участие било въ хора или оркестра.

— Всѣки вѣрваме е забѣлѣзаль че нашия независимъ?! събрать в. „Врѣме“ излиза винаги съ по ранша дата, напр. послѣдния му брой носи дата 20, а се разнася чакъ на 23 т. е. 3 дена по късно. Защо това така, дали това закъсняване не ѩе да е свързано съ нѣманието на пари да се плати броя, а печатара го не дава на вѣра защото редакторъ му кого не е заинтереси и завлекълъ съ своите си коцкарски доландържилажи. София иматъ думата за г-нъ Обовъ.

— Отъ скоро врѣме у нашия градъ става такава скъпотия на прокути облѣкло, наеми и на труда. А пѣкъ отъ денъ на денъ доходитъ, срѣдствата на гражданитѣ ставатъ всѣ по слаби за покриване на разходите.

Коя е обаче, причината, която допесе тѣй неочекано посѫжливане на всичко и на най необходимитѣ въ живота предмети?

Дали, че населението се увеличава бѣрже отъ срѣдствата за сѫществуване, или че голѣмата част отъ тия предмети се изнасятъ за другадѣ, кждѣто се продаватъ за по скъпи цѣни.

Съ една статия ще се поможимъ въ идущия си брой да обяснимъ туй посѫжливане.

— Само за пиене, другитѣ — само за ядене.*.) Дивакътъ яде до прѣсване, както пияницата пие до умиране.

Жадностъ до лакомство, когато у тѣхъ има, съ какво да удовлетворягъ глада, и принудени, на сила умѣренось и непоказане, непроявяване и изгледъ на желание даже, когато липсва храна, — съставлява тѣй сѫщо обща чѣрта въ много диваци.

Въ чувствено отношение първобитниятъ човѣкъ сѫщо тѣй не знае никакво въздържание и редъ, а живѣе само съ минутни влечения; и затова имено по голѣмата част съ въ смѣсено полово съживане или пѣкъ многоженството се явява естествено и необходимо по-слѣдствие. Този дивакъ не отива да изеде своя врагъ и да откадне неговата жена, но за доставянето имъ храна редко се грижи, — той е длѣженъ да мисли само за

*) Н. И. Зиборъ. Очерки перво- бытной культуры. Москва 1883, стр. 16.

Прощаленъ банкетъ. По случай примѣстванието на г-да подполковниците: Радойковъ и Диноловъ, първия въ гр. Вратца, а втория въ гр. Видинъ, близки приятели граждани на сномѣнатитѣ г-да офицери имъ дадоха прощаленъ банкетъ на 10 того вечеръта въ салона на би- рарията Коста Лазаровъ. Приежствуваха около 40 души видни граждани, адвокати, сѫдии, лѣкари и вѣколко офицери.

Банкета бѣ много сърдеченъ и интименъ, казани бѣха нѣколко тоста. Прѣвъ говори г. Ножаровъ, мѣстния прокуроръ, който, като тѣлкуватъ чувствата на присъствующите, исказа съжалението имъ за разлѣтата съ добрѣ и любезни офицери и имъ благопожела сполука на новѣтъ дѣлности. Г-нъ Радойковъ отговори много любезно. Дѣлбоко впечатление направи тоста на г-нъ подполковникъ Диноловъ, който каза че офицерите не ги дѣли нѣщо отъ гражданитѣ и послѣдните отъ първите, благодарни за симпатиитѣ, които гражданитѣ за свидѣтелствуватъ чрѣзъ случаи къмъ армията и прибави, че послѣдната само тогава ще испълни добрѣ задачата си, когато има подкрепата на гражданитѣ. Адвоката г. Рачевъ изязви симпатичитѣ на гражданитѣ къмъ армията. Двата тоста бѣха посрѣдната удобително и съ ржкоплѣскания.

Банкета се приключи къмъ два часа прѣзъ нощта.

РАЗНИ

— Стойността на отдельния човѣкъ. Въ една болница въ Мюнстеръ билъ донесенъ единъ артилеристъ, на когото биле сѫжени съ граната двѣтѣ рѣцѣ, краката и уничтожено чисто отъ лицето. Съ помощта на металическа маска на лѣкаря се удало да възвѣрне на лицето човѣшка образъ. Ала сѫщо така изкуствено биле му направени крака и рѣцѣ. Този случай, обаче, навѣръ лѣкаря, който е лѣкувалъ и поправилъ тоя инвалидъ, на мисълта да смѣтне, колко струва стойността на цѣлия изкуственъ човѣкъ.

своето прѣхранване. Въобщѣ, грижата за други, както и размислянето за бждащето, сѫ чужди нѣща нему и за него съвѣтъ не сѫществува, даже и на сравнително по-висока степень на развитие, на каквото, напримѣръ, се намиратъ червенокожите индіци въ Америка. Тѣ, често пѫти, поразяватъ наблюдателя съ равнодушието си къмъ собствената си участъ въ бждащете. Слѣдъ единъ сполучливъ ловъ, като убили огромна маса животни напримѣръ бизони, месото на които, може би, би стигнало за прѣхранването имъ прѣзъ цѣла година, тѣ изрѣзватъ само по-добрѣ, по-голѣмитѣ кѣса- ве на убитите животни, като, често пѫти, хвѣрлятъ всичко останало отъ придобитото на кучетата и дивите животни и, като послѣдствие, страшния гладъ самъ се явява поради тѣхната несъобразителностъ.*)

*) „Въ 1831 год. близо до факторията на Иорка, въ Сѣверна Америка, — описва Симпсонъ, — имало разточително избиване на елени,

изработванието дѣ добри рѣцѣ, изгрѣгнати съвѣтъ, струва около 350 рубли, изработка на такива сѫщо крака струва пакъ толкова. Отдѣлния металически носъ струва 240 рубли. За 300 рубли може да се откупи направата на уши, снабдени съ резонторъ. Челюсти отъ пластинена пластинка струватъ отъ 150 до 200 рубли и, на край, направата на добри очи струва около 200 р. По такъвъ начинъ пълното закърпване на цѣлия човѣкъ, съ всички най-нови приспособления, заедно съ частите на главата, могатъ да струватъ приблизително 1600 рубли.

Изъ „Природа и людѣ“.

— Трѣба ли да пиемъ вино и по колко? — Съ такъвъ въпросъ се обрѣнала редакцията на издаването въ Женева журнала „Revue Agricole“ къмъ 80 души доктори, живуши въ Швейцария и въ сѫдѣдните съ Швейцария французки департаменти. Самата редакция въ своята статия изказала мнѣніе, че за здравието на човѣка желателно е да изпива по една литра на денънощие. Запитанитѣ доктори съ болшинство 68 противъ 12 дали мнѣніе, че виното е безусловно полезно за здравието, но относително количеството на виното за едно дененощие се раздѣлили. Единъ докторъ съѣ Артематъ, въ Франция, д-ръ Шарко Фернандъ пише: „И азъ, многобройното ми семейство племъ въ дененощие редовно една литра вино; дѣцата ми — малко нѣщо по-малко, и всички се чувствуваме отлично.“ 46 доктори се исказали по $\frac{1}{2}$ литра на денъ. Единъ отъ докторите на мѣрилъ, че употреблението на вино отъ грозе е необходимо за правилната работа на мозъка на културния човѣкъ, като се откаже отъ виното, чвѣтътъ ще се върне къмъ прѣбитото състояние на варварството. Другъ утвѣрдява, че въ неговата практика най-добро лѣкарство излѣзвало винаги сътвѣтствено произисваното вино: трѣба само да се знае, за кого какво вино и при какви обстоятелства трѣба да се пие. Отъ запитанитѣ 80 доктори само петъ се оказали рѣшителни противници на виното.

сп. П.

„Человѣкътъ на минутата или на момента“ не знае постоянно жилище, построено за цѣль животъ или за едно по продължително врѣме, а грижи се за задоволяване най-насѫщните нужди въ дадено кѣсъ врѣме: въ случаи на лошо врѣме, буря или търсение лѣгло: въ дупка, въ пещера, а, най-често, въ колиба, насъкоро направена за удовлетворение тая потребност.

Туземците взели само нѣколко кѣса месо за независното имъ нахранване, а хилдитѣ тѣла биле пустнати по течението, да изгниятъ по бръговете или да плаватъ по Гудсонъ Баю, гдѣто нахранили морските птици и полярните мечки. Досушъ като единъ видъ отплата за тази варварска война, въ която взели участие женитѣ и дѣцата даже, еленитѣ, слѣдъ това, ни веднажъ вече не посѣтили тази страна въ подобно количество. По такъвъ начинъ, на собствената имъ неблагоразумностъ, заключава Симпсонъ, — трѣба да се отдае послѣдвалитѣ смъртни случаи отъ глѣдъ на прѣстарелитѣ и немощни туземци“. Г. Simpson: Narrative of the Discoveries of the North Coast of America. London, 1843.

(Слѣдва).

**ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧОРЪ
КОМЕНТАРЪ ВЪРХУ
ТЪРГОВСКИЯ ЗАКОНЪ**

отъ Ив. С. Тишевъ (юристъ)

ЧАСТЬ I.

Одобренъ отъ Министерството на Правосъдието, съ
Окръжно № 612, отъ 16 януари 1906 г.

Книгата се състои отъ 30 печатни коли, о-
бема чл. чл. 1—526 отъ Търгов. законъ и стру-
ва 4 лева, съ пощата 20 ст. повече. На книга-
ритъ се прави 20% остатъкъ.

Намира се за проданъ въ книжни магазинъ
на печатница „Надежда“, на Карабелевъ, Карай-
вановъ & Игнатевъ.

II-та частъ е подъ печатъ и ще бѫде готова най-
късно къмъ 1 априлъ т. г.

3—5

**ГЛАВНАТА ПОДКОЛЕКТУРА
„НАДЕЖДА“**

на Карабелевъ, Карайвановъ & Игнатевъ — Плѣвенъ,
(улица „Александровска“, № 649, до аптеката на г. Фр. Хорачекъ).

Извѣстява, че пустна въ распродажба лотарийни ло-
зове отъ Софийската градска класна лотария, гарантирана
отъ Българското княжество.

Въ сѫщото време, тури на расположение на купува-
чите планът на лотарията.

Лозовитъ сѫ въ четвъртинки и осминки. Цѣната на
1/4 лозъ за 6-техъ класа е лева зл. 40, а за 1/8 л. зл. 20.
За I кл. 1/4 лозъ л. зл. 3, а за 1/8 л. зл. 1.50.

Първото тегление ще стане на 8 априлъ т. г.

Прочее, които желаятъ да си опитатъ щастието и да
забогатеятъ, нека си купятъ билети отъ главната подколек-
тура „НАДЕЖДА“.

Продажбата ще продължава най-късно до 1 априлъ.

Съ почитание:

КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ.

3—5

**ВАЖНО ЗА
КОНСОМАТОРИТЪ.**

Новооткрития магазинъ, подъ название „Шариградъ“, на Юр-
данъ Кочовъ и С-ие, находящъ се на улица „Александровска“
№ 648, до аптеката на г. Францъ Хорачекъ, извѣстява на г. г.
консоматоритъ отъ града, околията и окръга, че въ магазина винаги
се намиратъ за проданъ разни спиртни напивки, като: Италянски
вермутъ, Амеръ-пиконъ, Ромъ-жамайка, Фернетъ, Ст. Загорска мас-
тика и горчивка, Сливовица, натурално Плѣвенско вино и пелинъ,
Француски, Гръцки и Български коняци. Разни колониялни и съ-
естни стоки: Швайцъръ, Холандско сирене, Империялъ, Рокфоръ,
Кашкавалъ, Щука хайверъ, риба „Тонъ“, разни сардели, луканки,
язици, протокали, лимони, разни сушени грозда, ябълки, I-во качес-
твено дървено масло, маслини, разни сапуни за пране, бадеми,
лешници, леблебий, карамели, бюсквити, бомбони, форми и пр. пр.

Прияципътъ на магазина е да продава, колкото е възможно
повече, съ най-умърени цѣни.

Очаква многобройни клиенти и кукувачи

Съ почитание:

Юрданъ Кочевъ & С-ие.

3—5

Оригинала не обгърванъ.

Прѣписъ.

Плѣвенски Окръженъ Съдъ.

Опрѣдѣление.

№ 232

Плѣвенски Окръженъ Съдъ, въ
разпоредително засѣдане на 21-и
Февруари 1906 година, въ съставъ:
Прѣдседателъ: Георги Деневъ, член-
ове: Маринъ Илиевъ и Златанъ
Ив. Драсевъ, при и. д. подсекре-
таря: Александъръ Пешевъ и съ у-
частието на замѣстникъ прокурора:
Радко Кюркчиевъ, слуша докладва-
ния отъ прѣдседателя въпросъ, от-
носително допускане усиновявани-
ето на Филио Янчевъ отъ с. Търнене,
отъ Лазаръ Христовъ и съпругата му
Вида Лазарова отъ сѫщ. село.

Съдътъ, слѣдъ изслушване до-
клада и заключението на замѣстъ
прокурора и възвъ основание на чл.
21 отъ закона за прѣкънаване
незаконно-роденитъ дѣца, за узако-
нението имъ и за усиновяванието.

О П Р Ъ Д Е Л И:

Допуска усиновяванието на Филио
Янчевъ отъ с. Търнене, отъ Лазаръ
Христовъ и съпругата му Вида
Лазарова отъ сѫщото село.

Гражданското производство на
Съда № 37/906 г. се прекратява.

На първообразното подписали:
Прѣдседателъ: Г. Деневъ, Членове:
М. Илиевъ и Зл. Ив. Драсевъ и. д.
подсекретаръ: А. Пешевъ.

ВЪРНО:

Провѣрилъ: В. Николовъ.
Прѣдседателъ: Г. Деневъ.
Секретарь: П. Бръшляновъ.

Обявление отъ Съдебния Приставъ

№ 937

Извѣстявамъ, че отъ 15 Мартъ
до 15 Априлъ т. г. до 5 ч. слѣдъ
пладне ще се продава на публи-
ченъ търгъ въ канцеларията ми въ
гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ
имотъ находящи се въ Плѣвенското
землище, а именно:

1) Една нива въ Плѣвенското
землище въ мѣстн. „Бѫчвата“ отъ
5 дек. при сѫсѣди: Юрданъ Геор-
гиеvъ, Георги Андреевъ, Апостолъ
Пековъ и пѣтъ оцѣн. за 150 лева.

Горния имотъ принадлѣжи на
покойния Иванъ Начовъ отъ Плѣ-
венъ не е заложенъ продава се за
въ полза на малолѣтните останали
отъ покойния по опредѣление на
Плѣвенски Окръженъ Съдъ.

Наддаванието ще почне отъ гор-
ната цѣна.

Разглеждането книжата и над-
даванието може да става всѣки
присѫтственъ день и часъ въ кан-
целарията ми.

гр. Плѣвенъ, 3/III 1906 год.
Дѣло № 22/906 год.

I Съдеб. Приставъ: Г. Милчевъ.

1—1

№ 930

Извѣстявамъ, че отъ 15 Мартъ
до 15 Априлъ т. г. до 5 ч. слѣдъ
пладне ще се продаватъ на публи-
ченъ търгъ въ канцеларията ми въ
гр. Плѣвенъ слѣдующитъ недвижи-
ми имоти находящи се въ Плѣвен-
ското землище, а именно:

1) Нива „Кашински долъ“ 7 д.
8 ара при сѫсѣди: Михаилъ Ангеловъ
Дановъ, Стоянъ Детовъ, Дичо
Мойновъ, Найденъ Глухия оцѣнена
за 80 л.; 2) Нива „Стражъ“ 7 дек.
8 ара при сѫсѣди: Ламбъ Нешковъ,
Денчо Христовъ и Анастасъ Иосиф-
овъ оцѣнена за 80 лева.

Горнитъ имоти принадлѣжатъ
на Тодора Петракица за себе си и
като настойница не сѫ заложени
продаватъ се по взисканието на
Киро Евровъ отъ гр. Плѣвенъ за
178 лева, лихвитъ и разноситъ по
изпълнителния листъ № 5937 из-
даденъ отъ I Плѣв. Миров. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ гор-
ната цѣна.

Разглеждането книжата и над-
даванието може да става всѣки
присѫтственъ день и часъ въ кан-
целарията ми.

гр. Плѣвенъ, 3/III 1906 год.
Дѣло № 1372/905 год.

I Съдеб. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 950

Извѣстявамъ, че отъ 15 Мартъ
до 15 Априлъ т. г. до 5 ч. слѣдъ
пладне ще се продава на публи-
ченъ търгъ въ канцеларията ми въ
гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ
имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ
а именно:

1) Едно дворно място съ двѣ
сламени малки къщици въ гр. Плѣ-
венъ VIII кв. отъ 360 кв. м. при
сѫсѣди: Андрѣя Тончовъ, С-фи Му-
стафа, Сойка Илиева и пѣтъ оцѣ-
нена за 30 лева.

Горния имотъ принадлѣжи на
Али Алиевъ отъ гр. Плѣвенъ не е
заложенъ продава се по взискание-
то на Райна Михаилъ Ковачова отъ
гр. Плѣвенъ за 40 лева, лихвитъ и
разноситъ по изпълнителния листъ
№ 3237 издаденъ отъ II Плѣвен-
ски Мирови Съдия.

Наддаванието ще почне отъ пър-
воначалната цѣна.

Разглеждането книжата и над-
даванието може да става всѣки
присѫтственъ день и часъ въ кан-
целарията ми.

гр. Плѣвенъ, 4/III 1906 год.
Дѣло № 1259/905 год.

I Съдеб. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 949

Извѣстявамъ, че отъ 15 Мартъ
до 15 Априлъ т. г. до 5 ч. слѣдъ
пладне ще се продава на публи-
ченъ търгъ въ канцеларията ми въ
гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ
имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ
а именно:

1) Дукаинъ съ къща въ гр. Плѣ-
венъ V кв. съ дворъ около дукаина
и къщата 250 кв. метра при сѫсѣ-
ди: Христо Ташовъ, Х. Обовъ,
Цѣно Пачовъ, Никола Найденовъ,
Никола Ивановъ, Павелъ Ладовъ и
пѣтъ оцѣнена за 600 лева.

Горния имотъ принадлѣди на
покойния Цвѣтко Костовъ отъ Плѣ-
венъ не е заложенъ продава се по
взисканието на Никола П. Чука-
новъ отъ Плѣвенъ за 478 л., лих-
витъ и разноситъ по изпълнител-
ния листъ № 1910 издаденъ отъ
II Плѣленски Мирови Съдия.

Наддаванието ще почне отъ пър-
воначалната цѣна.

Разглеждането книжата и над-
даванието може да става всѣки
присѫтственъ день и часъ въ кан-
целарията ми.

гр. Плѣвенъ, 4/III 1906 год.
Дѣло № 865/905 год.

I Съдеб. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 951

Извѣстявамъ, че отъ 15 Мартъ
до 15 Априлъ т. г. до 5 ч. слѣдъ
пладне ще се продаватъ на публи-
ченъ търгъ въ канцеларията ми въ
гр. Плѣвенъ слѣдующитъ недвижи-
ми имоти находящи се въ Плѣвен-
ското землище, а именно:

1) Една орница „Аладжи чошма“
4 декара 6 ара при сѫсѣди: Денчо
Великовъ, Косто Кротковъ, Аврамъ
табакъ и Александъръ Чепенски оцѣ-
нена за 80 лева; 2) Също въ сѫ-

щата мѣстностъ 4 дек. 5 ара при ежѣди: Което Кротковъ, Христо Стаменовъ и Аврамъ Димитровъ оцѣнена за 80 лева; 3) Сѫщо въ ежѣата мѣстностъ 6 декара 3 ара при ежѣди: Георги Чушката отъ дѣви страни и Парашкева Стаменова оцѣнена за 120 лева.

Горнитѣ имоти принадлѣжатъ на покойния Пеко Хр. Кротковъ отъ Плѣвенъ не сѫ заложени продаватъ се по взысканието на попечителя за въ полза на наследниците останали отъ покойния по опредѣление отъ 20/II т. год. издадено отъ Плѣвенски Окр. Сѫдъ.

Наддаванието ще почне отъ горната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 6/II 1906 год.

Дѣло Н-о 179/906 год.

I Сѫдеб. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 89

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плѣв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларии въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлѣжащъ на Пешо Анчовъ Заяка отъ с. Брѣстовецъ за погашени дѣлга му къмъ хазната на сума 97 лева по изпълн. листъ Н-о 6406, издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Сѫдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Брѣстовецъ въ мѣстн. „Ливадитѣ“ отъ 5 дек. при ежѣди: Тончо Кутовъ и Тоню Димитровъ оцѣнена за 30 лева; 2) Ливада въ сѫщото землище и мѣстн. отъ 2 дек. при ежѣди: Нено Вълковъ и Христо Заяка оцѣнена за 10 лева; 3) Ливада сѫщото землище мѣстностита „Брѣста“ отъ 1 дек. и 5 ара при ежѣди: Атанасъ Ангеловъ и Лазарь Вановъ оцѣнена за 10 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присѫждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Плѣвенъ, 6/II 1906 год.

2—2 Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 90

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плѣв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларии въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлѣжащъ на Беко Пешовъ отъ с. Брѣстовецъ, за погашение дѣлга му къмъ хазната на сума 254 лева 51 ст. по изпълн. листъ Н-о 6407, издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Сѫдия, а именно:

1) Нива въ землището на село Брѣстовецъ въ мѣстн. „Садинитѣ“ отъ 3 декара при ежѣди: Цвѣтанъ Николовъ, Маринъ Кѣлювъ, Дячо Тоновъ и Ат. Ангеловъ оцѣнена за 15 лева; 2) Нива въ сѫщото землище въ мѣстн. „Ливадитѣ“ отъ 3 декара при ежѣди: Коци Печовъ,

Пашо Тоновъ и селското бранице оцѣн. за 20 л.; 3) Нива въ сѫщото землище въ мѣстн. „Сухи долъ“ отъ 3 декара и 2 ара при ежѣди: К. Печовъ, Ц. Николовъ, М. Дековъ и А. Ангеловъ оцѣнена за 15 лева; 4) Нива въ сѫщото земл. и мѣстностъ отъ 2 декара и 5 ара при ежѣди: Цано Николовъ и Цв. Николовъ оцѣн. за 10 лева; 5) Нива въ сѫщото землище и мѣстностъ отъ 4 дек. при ежѣди: К. Печовъ, Ц. Николовъ и притежателя оцѣн. за 20 лева; 6) Нива въ сѫщото землище и мѣстн. отъ 3 дек. и 6 ара при ежѣди: К. Печовъ, Ц. Николовъ и притежателя оцѣн. за 20 лева; 7) Нива въ сѫщото землище въ мѣстн. „Мар. круша“ отъ 5 декара при ежѣди: Ц. Колювъ, Ино Ивановъ, П. Иотовъ и К. Лазаровъ оцѣн. за 25 лева; 8) Бранице въ сѫщото землище въ мѣстн. „Дѣлгина“ отъ 15 дек. при ежѣди: междуселското бранице оцѣнено за 100 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присѫждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Плѣвенъ, 6/II 1906 год.

2—2 Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 91

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плѣв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларии въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлѣжащъ на Тоню Зачовъ отъ с. Брѣстовецъ за погашение дѣлга му къмъ хазната на сума 86 лева 54 стот. по изпълнителния листъ Н-о 6408, издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Сѫдия, а именно:

1) Нива въ землището на село Брѣстовецъ въ мѣстн. „Кѣшински долъ“ отъ 7 декара 7 ара при ежѣди: Пешо Пѣрвановъ, Петър Берковъ и бара оцѣнена за 20 лева; 2) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностита „Кѣшинските ливади“ отъ 10 декара и 2 ара при ежѣди: Моно Тоновъ, Зачо Тоновъ и Ваню Христовъ оцѣн. за 30 л.; 3) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Мажинецъ“ отъ 10 декара 2 ара при ежѣди: Петър Берковъ, Тодоръ Тоновъ и Цвѣтанъ Колювъ оцѣнена за 30 лева; 4) Бранице въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Дѣлгина“ отъ 15 декара при ежѣди: междуселското бранице оцѣнено за 30 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присѫждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Плѣвенъ, 6/II 1906 год.

2—2 Бирникъ: В. Димитровъ.

срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Плѣвенъ, 6/II 1906 год.
2—2 Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 92

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плѣв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларии въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлѣжащъ на Дамянъ Петевъ отъ с. Брѣстовецъ, за погашение дѣлга му къмъ хазната на сума 84 лева 24 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6409, издаденъ отъ I-и Плѣв. Мировий Сѫдия, а именно:

1) Нива въ землището на село Брѣстовецъ въ мѣстностита „Надъсадинитѣ“ отъ 3 декара при ежѣди: Цвѣтанъ Колювъ, Маринъ Кѣлювъ, Дячо Тоновъ и Ат. Ангеловъ отцѣнена за 10 лева; 2) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Сухи долъ“ отъ 3 декара и 2 ара при ежѣди: Коци Печовъ, Цвѣтанъ Николовъ, М. Дековъ и Анчо Николовъ оцѣнена за 10 лева; 4) Нива въ сѫщото земл. и мѣстностъ отъ 4 декара при ежѣди: Коци Печовъ, Цв. Николовъ, Коци Печовъ и своя нива оцѣнена за 20 лева; 5) Нива въ сѫщото землище и мѣстностъ отъ 2 д. и 5 ара при ежѣди: Цано Николовъ, Цв. Колювъ и своя нива оцѣн. за 10 лева; 6) Нива въ сѫщото землище въ мѣстн. „Маркова круша“ отъ 5 дек. при ежѣди: Цано Николовъ, Гено Ивановъ, Пѣрванъ Гетовъ и Рачо Лазаровъ оцѣнена за 20 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присѫждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Плѣвенъ, 6/II 1906 год.
2—2 Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 93

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плѣв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларии въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлѣжащъ на Иванъ Х. Хицовъ отъ с. Брѣстовецъ за погашение дѣлга му къмъ хазната на сума 163 лева 19 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6663, издаденъ отъ I-и Плѣв. Мир. Сѫдия, а именно:

1) Нива въ землището на село Брѣстовецъ въ мѣстностъ „Герания“ отъ 7 декара и 4 ара при ежѣди: Иванъ Хицовъ Пѣрванъ Гановъ и

Митко Пешовъ оцѣнена за 40 лева; 2) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Край село“ отъ 10 декара 5 ара при ежѣди: Пѣрванъ Гановъ, Ваню Христовъ и пѣтъ оцѣнена за 50 лева; 3) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Здралювецъ“ състояща отъ 8 дек. и 9 ара при ежѣди: Петъръ Мановъ, Моню Тоновъ Спасъ Петровъ оцѣнена за 45 лева; 4) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Топалска локва“ отъ 5 декара и 9 ара при ежѣди: Ат. Ангеловъ, Ваню Христовъ и Петко Ангеловъ оцѣнена за 30 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присѫждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Плѣвенъ, 6/II 1906 год.
2—2 Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 88

Явявамъ на интересуващите се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плѣв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларии въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлѣжащъ на Пачо Петковъ отъ с. Брѣстовецъ, за погашение дѣлга му къмъ хазната на сума 179 лева 32 ст. по изпълн. листъ № 6655, издаденъ отъ I Плѣвенски Мирови Сѫдия, а именно:

1) Нива въ землището на село Брѣстовецъ въ иѣсностъ „Пропаститѣ“ отъ 9 декара 4 ара при ежѣди: Ангель Мариновъ, В. Ивановъ и Пешо Тоновъ оцѣнена за 45 лева; 2) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Пропаститѣ“ отъ 10 декара 4 ара при ежѣди: Яко Руеновъ, Цвѣтанъ Дачовъ, Нейко Цековъ и Дико Дамяновъ оцѣнена за 50 лева; 3) Нива въ сѫщото землище въ мѣстностъ „Селището“ отъ 12 декара при ежѣди: Ив. Ив. Хицовъ, Митко Тошовъ и пѣтъ оцѣнена за 60 л.; 4) Бранице въ мѣстностъ „Дѣлгения“ отъ 15 декара при ежѣди: Селското бранице оцѣнена за 65 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присѫждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

ПОКАНА

No 1008

Управителния съвѣтъ кани господа акционеритѣ на IX редовно годишно събрание, което ще стане въ помещението на Банката на 19 мартъ тъзи година въ 9 часа прѣдъ обѣдъ.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1) Докладъ на управителния съветъ за дѣятельността на Банката прѣзъ истеклата 1905 год.
 - 2) Докладъ на провѣрителниятъ съветъ за направенитъ ревизии и провѣрка на годишниятъ „Балансъ“ и сметката „печалби и загуби“.
 - 3) Приемане на „баланса“ и сметката „печалби и загуби“ за вѣрно съставени, освобождаване отъ отговорност управителниятъ съветъ и постоянното управление и разрѣшаване да се раздаде на акционеритъ припадающата се печалба.
 - 4) Избиране трима членове за управителенъ съветъ, трима за провѣрителенъ съветъ и двама помощници на послѣднитъ.

За правоучастие въ събранietо акционеритъ депозирайтъ акциитъ си: въ Плѣвенъ при касата на Банката, най-късно до 18 мартъ т. г. въ Варна при клона на Банката; въ Русе, София, Пловдивъ, Търново и Бургасъ при Бъл. Нар. Бацка най-късно до 15 мартъ т. г. включително.

гр. Пловдивъ, 25 февруари 1906 год.

Отъ управителния съвѣтъ.

ДОКЛАДЪ

На провѣрителниятъ съвѣтъ до IX-то годишно събрание на акционеритѣ.

ГОСПОДА АКЦИОНЕРИ,

Въ качеството си провърителенъ съвѣтъ на банката, съгласно чл. 49 на устава и чл. 202 на Търгов. законъ, провърхме сключенитѣ къмъ 31 Декември 1905 год. годишни *Балансъ* и смѣтка *Печалби и Загуби* и ги намѣрихме върно извлечени отъ книгите на Банката.

Актива и Пасива намърихме на лице и първий достатъчно гарантиранъ.

Протоколите за направените ни прѣзъ годината ревизии и тия за провѣрката на годишният *Баланс* и смѣтката *Печалби и Загуби* сме записали въ особенна книга.

Това като Ви явяваме Ви молимъ

- 1) Да приемнат за върно съставени годишният **Баланс** и сметката **Печалби и Загуби**.
 - 2) Да одобрят предложението на Управит. Съвѣтъ за распределението на чистата печалба отъ зл. л. 123000.
 - 3) Да освободят Управителният Съвѣтъ и постоянното управление отъ отговорност за истеклото време.

гр. Плѣвенъ, 7 мартъ 1906 год.

Съ почитание:

Професионален съветъ: Юр. Кантарджиевъ, Антонъ Петковъ и Ст. Н. Янковъ.

Ба ла н съ

Съдълоченъ на 31 Декемврий 1905 г.

Пассивъ

Активъ

№ по редъ	Наименование на смѣтките	Зл. лева	ст.	№ по редъ	Наименование на смѣтките	Зл. лева	ст.
1	Касса	71551	68	1	Капиталъ	1000000	-
2	Портофеинъ . . .	417338	89	2	Запасенъ фондъ .	27012	-
3	Ипот. земли . . .	112528	85	3	Срочни вложове .	186144	83
4	Имоти	12172	61	4	Безсрочни вложове	90440	55
5	Заеми срѣшту стоки	15787	10	5	Дивидендъ нераз.	2140	-
6	Депозир. Ефекти .	198529	69	6	Кредитори	7474	35
7	Купени Ефекти .	4307	50	7	Чуж. пол. за инкасо	28356	89
8	Текущи Смѣтки .	708999	40	8	Депозанти	199376	90
9	Лихви прѣплатени	5560	67	9	Ажио	663	18
10	Разни	117832	31	10	Печалба за уравнен.	123000	-
		1664608	70			1664608	70

СМѢТКА

ПЕЧАЛБИ и ЗАГУБИ

Къмъ 31 Декемврий 1905 год.

Да Дава

Да Зема

1	На Бан. разноски	16297	78	1	Огъ лихви и комиссиони .
2	5% аморт. на движ. имоти	253	70		124858 09
3	3½ % възнаграж. служащите. . . .	3500		2	Отъ ажио . . 18193 39
4	5% запасенъ фондъ 5000				
5	Резервенъ фондъ 18000				
6	Дивидендъ за разд. 100,000	123000			
		143051	48		143051 48

Провѣрили п. п. Юр. Кантарджиевъ, Ст. Н. Янковъ и Антонъ Петковъ.